

EUROOPA KOHTU OTSUS (kodukorra artiklis 123b ette nähtud erikoda)

8. veebruar 2011

Kohtuasjas C-17/11 RX,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 62 alusel tehtud peakohtujuristi 12. jaanuari 2011. aasta uuesti läbivaatamise ettepanek,

EUROOPA KOHUS (Euroopa Kohtu
kodukorra artiklis 123b ette nähtud erikoda),

koosseisus: president V. Skouris, kodade esimehed A. Tizzano (ettekandja), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts ja J.-C. Bonichot,

on teinud järgmise

otsuse

- ¹ Peakohtujuristi tehtud uuesti läbivaatamise ettepanek käsitleb Euroopa Liidu Üldkoh-tu (apellatsioonikoda) 16. detsembri 2010. aasta otsust kohtuasjas T-143/09 P: komis-jon vs. Petrilli (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata), milles jäeti rahuldamata

Euroopa Ühenduste Komisjoni apellatsioonkaebus Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu (teine koda) 29. jaanuari 2009. aasta otsuse peale kohtuasjas F-98/07: Petrilli vs. komisjon (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata).

- 2 Kohtuotsus, mille uuesti läbivaatamise ettepanek on tehtud, kaldub väidetavalt kõrvale Euroopa Liidu Üldkohtu praktikast seoses Euroopa Liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise tingimustega avaliku teenistuse valdkonnas, eelkõige seoses tingimusega, et peab esinema liidu õiguse piisavalt selge rikkumine kõnealuse institutsiooni poolt. Nimelt leidis Üldkohus selles kohtuotsuses – jättes kõrvale vastupidise lahenduse, milleni ta jõudis oma 10. detsembri 2008. aasta otsuses kohtuasjas T-57/99: Nardone vs. komisjon (kohtulahendite kogumikus veel avaldamata) –, et see tingimus on täidetud kohe, kui kõnealune institutsioon paneb toime õigusrikkumise, ilma et oleks vaja uurida, kas see õigusrikkumine kujutab selle institutsiooni kaalutusõiguse piiride ilmselget ja rasket eiramist.
- 3 Lisaks, ehkki Euroopa Kohus on juba täpsustanud, millised on liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise üldtingimused (vt eelkõige oma 4. juuli 2000. aasta otsuses kohtuasjas C-352/98 P: Bergaderm ja Goupil vs. komisjon, EKL 2000, lk I-5291), ei ole ta endiselt seisukohta võtnud küsimuses, kas avaliku teenistuse kohtuasjade eripära, mis tuleneb ELTL artiklist 270 ja Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjade artiklitest 90 ja 91, õigustavad seda, et liidu lepinguvälise vastutuse tekkimisele selles valdkonnas kohaldataks eritingimusi.
- 4 Need asjaolud ei õigusta soovitatud uuesti läbivaatamist. Nimelt ei saa Euroopa Kohus esiteks uuesti läbivaatamise menetluse raames seisukohta võtta küsimuses, kas Üldkohtu kui apellatsioonikohtu tegevusest tuleneva praktika areng on põhjendatud. Teiseks ei piisa asjaolust, et Euroopa Kohus ei ole veel seisukohta võtnud mingis õigusküsimuses, iseenesest Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 62 kohase uuesti läbivaatamise õigustamiseks, kuna nüüdsest on vaid Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtul ja Üldkohtul avaliku teenistuse alase kohtupraktika arendamise ülesanne, ning Euroopa Kohtu ülesanne on üksnes selle vältimine, et Üldkohtu otsused ei mõjutaks liidu õiguse ühtsust ja järjepidevust.

- 5 Käesolevas asjas ei ilmnenud eespool viidatud Üldkohtu otsuse komisjon vs. Petrilli uurimisest, et sellise mõjutamise oht esineb.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kodukorra artiklis 123b ette nähtud erikoda) otsustab:

Jätta Euroopa Liidu Üldkohtu 16. detsembri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-143/09 P: komisjon vs. Petrilli uuesti läbi vaatamata.

Allkirjad